

El Lleó i el Far, d'Aleix Cort

Quan vaig acabar de llegir el llibre *El Lleó i el Far d'Aleix Cort* el primer que vaig fer va ser buscar al Google Earth una vista aèria de La Havana. La volia comparar amb la fotografia de la portada i, així, descobrir, amb imatges ja que no n'havia sortit amb les paraules, si La Loma només ho volia ser o si realment ho era, la bella capital cubana. Hauria estat la prova del cotó! Si La Loma era La Havana, llavors, León Delton seria Fidel Castro, Pasquín fóra José Martí, Ismael Ennes Ferreira hauria estat Fulgencio Batista, Aza About se suposaria que voldria ser "El Che", Dumas Mbala hauria de correspondre's amb Antonio Maceo, etc. etc... i, tot i que, cronològicament, no encaixaven del tot la narració de Cort i els episodis recents de la història de la illa antillana, moltes situacions s'assemblaven com a gotes d'aigua amb gotes d'aigua encara que unes procedissin d'una altra font: la font de la imaginació de l'Aleix Cort.

Perquè l'autor no vol pas fer un llibre d'història, ni un assaig politico-moralista ni tant sols es vol afegir al núvol d'articulistes que, des de fa alguns anys i, especialment, des de la malaltia de Fidel i la delegació del poder l'estiu passat cap al seu germà, no paren d'especular sobre el *com* – el *què* ja el donen com a segur - serà la transició, si curta o llarga, si pacífica o cruenta, si total o només de portes enfora.... Tot un núvol d'articulistes, dels quals, molts, potser més valdria que viatgessin més i escrivissin menys o, almenys, que escrivissin després i no abans del viatge.

Perquè, sí – o no?. L'autor només pretén fer una novel·la d'intrigues i, per això la foto de la portada no es correspon amb la de La Havana del Google per més que la giri i la tombi. I jo que, des del principi, em vaig deixar portar per la seva hàbil redacció em vaig trobar entortolligat entre la història de Cuba que jo coneixia i l'entrelligat de la conspiració al si del govern de Taïna i em vaig congratular amb el dictador-víctima que volia, i vol però no pot, el millor per al seu poble i que, per això, amb sang i foc l'havia deslliurat, anys ha, del dèspota al servei de la potència del nord i en va foragitar els grans terratinents, també del nord gairebé tots i, nord enllà els va enviar. Després, quan es referen i tornaren amb la seva esquadra invencible els va vèncer de nou i - a la novel·la - en mig d'una gran tempesta....

És del tot coherent que l'Aleix faci néixer Maco Mbala, el bufó del president Delton,

enmig d'aquella batalla i d'aquella tempesta terribles i que sigui el vent el que més faci vibrar aquell negre prim i de mirada incendiària. Que li agradi sentir-se'l a la cara i que li estiri els cabells i les galtes..... "El món és més net – xiularà – després d'una bona ventada, i sembla més fàcil d'acostar-se al cel."

En la solitud que comporta el càrrec, i quan les intrigues ja han eliminat els vells companys de batalla, el bufó es convertirà en l'assessor i únic home de confiança del vell president. "Tu que has nascut enmig de l'huracà – li deia – em podries dir en que consisteix l'honradesa?...Quan en parlo tinc la sensació que és una cosa que recordo haver tingut però que ja no sé on trobar...Digues, ho he estat d'honrat, ho he estat?" Aquella sensació, aquella por de no haver estat digne de la confiança del seu poble era la resposta més autèntica a la seva pregunta però "el bufó assentí amb educació i s'acomiadà amb una reverència". El temps no podia córrer endarrera.

La història segueix però el llibre s'acaba.... Una altra revolució, aquesta cultural, empesa per la gent que te amor pels llibres i la llibertat d'expressió s'insinua al final de la novel·la. A la vida real el pragmàtic dels Castro - sap que amb el Bush és tot inútil - convoca al guanyador de les properes eleccions nord-americanes a asseure's i parlar. Continuarà...

Continuarà també l'Aleix Cort la història de Taïna? Tant de bo!

GERARD SALVAT

Publicat al diari *El Punt* el 8 d'octubre de 2007

http://www.vilaweb.cat/www/elpunt/noticia?p_idcmp=2582276